

ved anden Behandling. Først og fremmest fordi det forekommer mig, at der dog altid maatte være med en ejendommelig Følelse, en Rigsdagsmand stemte for et Ændringsforslag, som han var sig bevidst ikke kunde blive staaende, og dernæst fordi han kunde være sikker paa, at hvis denne Definition bliver vedtagen ved anden Behandling og bliver stemt ud ved tredje Behandling, ville de Herrer, som have stemt for Definitionen, og jeg kan sige Folketinget i det hele, tidt i Agitationen faa at høre, at de ved anden Behandling have stemt for, at alle disse Sager skulde være politiske Overtrædelser og altsaa bringes ind for Nævninger, men ved tredje Behandling ere løbne derfra. Det tror jeg ikke de Herrer behøve at grunde ret længe over for at være paa det rene med.

Jeg kan ikke finde, at det Svar, som den ærede Ordfører gav, i nogen Maade har afkræftet de Betæneligheder ved Definitionen, som jeg før fremhævede. Jeg skal nu heller ikke ved denne Lejlighed komme dybere ind paa Spørgsmaalet om Slesvig-Holstenerne. Jeg skal ligesom den ærede Ordfører erkende, at der ingen Tvivl er om, at de vedkommende Mænd eller en stor Del af dem handlede ud fra deres Opfattelse af, hvad der var til Statens og Samfundets Tarv, men vel at mærke, til den slesvig-holstenske Stats eller det slesvig-holstenske Samfunds Tarv. De holdt nemlig paa, at der eksisterede en slesvig-holstensk Stat, men fra dansk Side — altsaa den Side, hvor der skulde være Spørgsmaal om i paakommende Tilfælde at stille dem for Nævninger — bestred man jo netop i høj Grad, at der eksisterede et særligt slesvig-holstensk Samfund eller en særlig slesvig-holstensk Stat. Jeg kan derfor ikke se, hvorledes de skulde komme ind under denne Definition. Det er jo imidlertid et forbigaengent Moment.

Lige over for det Eksempel, jeg nævnte med Hensyn til Oprør og andet Statsforræderi, begaaet af lave, personlige, egenkærlige Motiver, sagde den ærede Ordfører: Ja, men en saadan simpel Person bør ikke for Nævninger, hans simple Forbrydelse bør dømmes af en almindelig Domstol. Men det drejer sig slet ikke her om, hvorvidt man har Sympati eller ikke for den paagældende, der er tiltalt. Det, det drejer sig om, er at opfylde Grundlovens Bud, hvorefter alle politiske Lovovertrædelser skulde for Nævninger, hvad enten man synes om Motiverne eller ikke. Og jeg vil nok spørge, om en Forbrydelse, som bestaar i voldelig at søge at omstyrte

hele Statens politiske Grundvold, ikke i alle Tilfælde uden Hensyn til Bevæggrundene skulde være en politisk Forbrydelse og derfor burde omfattes af Definitionen, hvilket den ikke gør.

Dernæst siger den ærede Ordfører, at efter hans Opfattelse bør Angreb paa Samfundskorporationer med Samfundets Tarv for Øje behandles som politiske Lovovertrædelser og tages ind under Definitionen. Det kan jo være en Sag for sig, om man vil mene, at saadanne Angreb paa Samfundskorporationer, altsaa Angreb af den Natur, som jeg har nævnt Eksempler paa, bør behandles af Nævninger, men fordi man mener, at de bør behandles af Nævninger — hvad jeg ganske vist ikke mener — kan man dog ikke derfor sige, at det er politiske Lovovertrædelser, og kan ikke derfor paastaa, at den Definition, der er opstillet, ikke er meget for vid. Og naar det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) glædede sig over, at den ærede Ordfører vedkendte sig, at de ere politiske Lovovertrædelser, ved jeg ikke, om han eller jeg har misforstaaet den ærede Ordfører. Jeg opfattede ikke dennes Udtalelser saaledes, at han mente, det var politiske Lovovertrædelser, men kun at de burde behandles paa samme Maade som politiske Lovovertrædelser. Hvem af os der har Ret, skal jeg lade være usagt, men saaledes har altsaa min Opfattelse været.

Det er en ganske urigtig Opfattelse, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds gør gældende — at den vil kunne benyttes med en vis agitatorisk Kraft, er jeg imidlertid klar over —, at efter min Mening skal der være Nævninger, naar det er en Greve, en Minister eller en anden Stormand, som det drejer sig om, men derimod ikke, naar det drejer sig om Smaafolk. Det er slet ikke det, som er det afgørende. Naar en Greve eller en Arbejdsmand har gjort sig skyldig i en politisk Overtrædelse, skulde de dømmes af Nævninger, men naar en Greve eller en Arbejdsmand har gjort sig skyldig i noget, som ikke er politisk Lovovertrædelse, foreligger der ikke i Grundloven noget Bud om, at de skulde dømmes af Nævninger. Den ene kan lige saa vel som den anden gøre sig skyldig i politiske Lovovertrædelser.

Man kan naturligvis mene, som det blev hævdet af den ærede Ordfører, i alt Fald saaledes som jeg opfattede ham, at der kan være Forhold, som ikke ere politiske Lovovertrædelser, men som dog burde for Nævninger. Det kan, som sagt, være en